

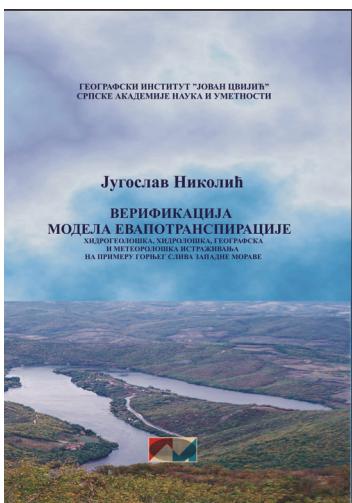
Доступно онлајн на www.gi.sanu.ac.rs

J. Geogr. Inst. Cvijic 62(1) (163-164)

Југослав Николић

ВЕРИФИКАЦИЈА МОДЕЛА ЕВАПОТРАНСПираЦИЈЕ – хидрогеолошка, хидролошка, географска и метеоролошка истраживања на примеру горњег слива Западне Мораве

Географски институт “Јован Цвијић” САНУ, Посебно издање, Књ.78, 2010.

Монографија „Верификација модела евапотранспирације – хидрогеолошка, хидролошка, географска и метеоролошка истраживања на примеру горњег слива Западне Мораве“ састоји се из 13 поглавља приказаних на 303 стране у којој аутор, др Југослав Николић, даје веома значајна истраживања у циљу верификације развијеног модела кроз примену у хетерогеним гео условима изабраног терена. Текстуални приказ истраживања аутор поткрепљује бројним табелама, графиконима, оригиналним фотографијама, као и посебно израђеним картама већег формата (геолошке, хидрогеолошке и карте хидрографске мреже терена).

У овој монографији посебно се истиче потреба провере и прилагођавања одговарајућих параметара модела кроз експериментално тестирање на терену. Приказује се примена развијеног нумеричког модела на изразито хетерогеном терену горњег слива Западне Мораве и истражује утицај фактора терена на корекцију прорачуна испаравања воде.

У процесу калибрације развијеног нумеричког модела коришћена је лизиметарска станица Републичког хидрометеоролошког завода Србије и метеоролошка станица на истој локацији. Верификација модела извршена је за хетерогене гео услове на примеру горњег слива Западне Мораве. За ово је било неопходно, кроз мултидисциплинарни приступ, детаљно изучити изабране терене са различитих аспеката: географског, геолошког, геоморфолошког, хидролошког, хидрогеолошког и метеоролошког. Евапотранспирационо поље одређивано је применом модела, односно израчунавањем у великом броју тачака мреже које репрезентују елементарне површине на које се дели простор из домена модела. Због недостатка лизиметарских мерења на терену, додатни утицаји геолошких подлога на корекцију интегралног испаравања воде решени су на специфичан

начин кроз упоредно одређивање испаравања воде методом водног биланса, уз комплексна хидрологска истраживања терена и моделско одређивање падавина.

На овај начин елиминише се грешка преливања воде из слива у слив, прецизније се одређују падавине, односно добије се максимална тачност која се може добити методом водног биланса.

Истраживањима извршеним и приказаним у монографији аутора Југослава Николића, у циљу тестирања и практичне примене развијеног модела одређивања евапотранспирације у природним срединама, уважавајући и утицаје различитих хидрологских услова терена, добијен је алат за успешније решавање бројних конкретних привредних задатака.

Mirčeta Велић